

▲ Leerlingen Esmee, Iris, Esther en Esmee (vanaf links). Rechts Dustin. FOTOBEL WRAZEL/NAHM

YouTuber verschijnt op schoolplein: 'Dat ik in beeld kom, is supergaaf'

Hij is megabekend en komt vanuit de Randstad naar Twente toe. Speciaal voor hen. YouTuber Locos Turcos heeft een onweerstaanbare aantrekkingskracht op jongeren. Juist omdat hij de grenzen opzoekt en jongeren provoceert.

Josien Kodde
Enschede

Esmee is 12 jaar en heeft een abonnement op het YouTube-kanal Schooltour van Locos Turcos. Dus toen de Enschedese hoorde dat de influencer naar de scholen van Het Stedelijk Vaklyceum en het Bonhoeffer College aan de Wethouder Beverstraat zou komen, ging ze meteen kijken.

„Er stonden wel driehonderd jongeren bij McDonald's”, zegt ze. „Daar werden de opnamen gemaakt, want de scholen wilden Turcos niet op het schoolplein toelaten. Maar ik kom in beeld op YouTube en dat is supergaaf”, zegt de scholiere. Ze zit op het Bonhoeffer College locatie Geessinkweg.

'Leuke content'

Daar leidde de komst van de onder 12- tot 16-jarigen bekende Nederlander tot veel commotie. Op vragen van Locos Turcos welke docenten de leerlingen hateren, werden leraren bij naam en toenaam genoemd. Esmee weet dat het gebeurde. Toch zou ze er zo weer naartoe gaan. „Het is leuke content”, zegt ze. „Locos Turcos is grappig. Hij probeert scholieren aan elkaar te koppelen. Ik vind het ook gaaf dat ze vanuit de Randstad helemaal hiernaartoe komen.”

Het is spannend, anders en een welkome afwisseling tussen die saaiere lessen door. De scholieren die deze krant op het schoolplein aansprak zeggen in meanderend dat de video's van Locos Turcos leuk vinden. Ondanks dat twee persoonsleden van de mavo-vestiging met de journalist en cameraman meeliepen en jongeren vooraf waarschuwden na te denken over wat ze zeggen tegen De Twentsche Courant Tubantia.

Rochelle (14) kijkt regelmatig

naar Schooltourvideo's. „Ik vind ze leuk en ze trekken veel kijkers”, zegt ze. „De influencers praten over onderwerpen die ons interesseren. Het gaat over relaties en hoe populair docenten zijn. Daar praten wij zelf ook over. Tegelijkertijd is het ook wel sensatie. Het kan kwetsend overkomen bij docenten. Maar het zijn eerlijke meningen. De influencers zoeken de grenzen op. Wat kun je maken en wat gaat te ver? Dat maakt het spannend en leuk.”

Straf

Dat vindt ook Dilar. De 15-jarige scholiere was erbij toen Schooltour naar de Geestinkweg kwam. De uitspraken van leerlingen voor de camera van Locos Turcos leidde tot een strafmaatregel voor vijf scholieren. Dilar vindt de maatregel voor in elk geval één van hen onrecht. „Dat meisje vond een docent niet leuk en dat zei ze best netjes”, zegt Dilar. „Ik begrijp dat je moet oppassen met wat je zegt. Maar dit moet kunnen.”

Wat kun je maken en wat gaat te ver? Dat maakt het spannend en leuk

– Rochelle

Scholier Dustin (15) is als een van de weinigen kritisch over Schooltour. Hij noemt de voormalige rapper een aandachtstrekker. „Het is niet mijn ding. Die gast stelt vragen die nergens op slaan”, zegt hij. „Bijvoorbeeld: Heb je wel eens gevochten op school? Of met wie heb je wel eens ruzie gehad? Hij wil dat je daar op ingaat.”

Zijn kameraad Mees (16) is het met Dustin eens. „De influencer had via Insta aangekondigd dat hij hiernaartoe zou komen”, aldus Mees. „Jongeren uit de hele stad kwamen eropaf. Er werd vuurwerk gooid. Jongens reden met scooters dwars door de menigte heen. Ik vind die Locos een rare gast.”

▶ tubantia.nl/video:
Verdeelde meningen over Locos Turcos

Op 24 februari viel er ook voor Marie-Thérèse

ter Haar een wereld in duigen

Voor de in Hengelo geboren Marie-Thérèse ter Haar, oprichter van de Rusland & Oost-Europa Academie, kwam de oorlog in Oekraïne als een shock. Haar hele leven al zet ze zich in betere verhoudingen tussen Rusland en het Westen. „Vrienden in Rusland hebben me jarenlang gewaarschuwd: probeer een beer niet, want dan gaat hij bijten.”

'We zijn Rusland kwijt. Voorgoed'

Herman Haverkate
Hengelo

Op het station van haar geboorteplaats Hengelo zag ze als kind de treinen vertrekken naar Moskou en Wladwestok. „Ik ging dan kijken aan de hand van mijn vader. Die vertelde dan hoeveel dagen je moest reizen. Rusland was ver, maar ergens toch ook dichtbij. Ik durf het nauwelijks te zeggen, maar dat is het voor mij nog steeds.”

Rusland: Marie-Thérèse ter Haar is er haar hele leven al mee vergroeid. Ze studeerde Russisch en Ruslandkunde, woonde er tot voor kort vijf maanden per jaar en organiseerde met de door haar opgerichte Rusland & Oost-Europa Academie lezingen, voorstellingen, reizen en uitwisselingen. „Het valt me altijd op, ook nu weer in die verschrikkelijke oorlog, hoe weinig mensen van Rusland weten. We delen duizend jaar geschiedenis en zijn op alle mogelijke manieren verbonden, in Twente zelfs op een heel bijzondere manier door het verhaal van Vrietzenevse Ruslita, die naar Petersburg trokken. En toch, ondanks al die banden, is datzelfde land voor de meeste mensen nog steeds de grote onbekende.”

Wereld in duigen

Bijna vier weken na de Russische inval in Oekraïne is ze nog steeds niet helemaal hersteld van de shock. In de vroege ochtend van 24 februari, toen ze het nieuws op de radio hoorde, viel er ook voor Marie-Thérèse ter Haar een wereld in duigen. Afspraken en lezingen werden afgezegd, reizen geannuleerd. De agenda van de Rusland Academie raakt van de ene op de andere dag leeg.

„Begrijp me goed: wie ben ik? Wat er nu gebeurt, is op de eerste plaats erg voor al de mensen die door deze waanzin getroffen worden. Maar zoem je wat verder uit en kijk je naar de immense gevolgen die dit gaat hebben, dan word ik nog verdrietiger. Waar ik me al die jaren voor heb ingezet, is ineens weg en komt ook niet meer terug. Rusland en Europa zijn elkaar kwijt. Dat is erger dan de persoonlijke gevolgen die er natuurlijk wel degelijk zijn.”

Had je verwacht dat het zover zou komen? „Eerlijk gezegd niet. Terwijl ik er toch al jaren voor gewaarschuwd heb, was ik compleet in shock. Ik heb er twee weken lang niet van geslapen. Die orrust is er nog steeds, maar ik begin inmiddels weer tot mijn posities te komen. Hier en daar bespeur ik toch ook belangstelling voor de andere kant van het verhaal. Want die is er natuurlijk wel degelijk, ook al wil bijna niemand daarvan horen. Vooropgesteld: wat Poetin doet, keur ik af. Hij gedraagt zich als een dictator en lijkt zijn hoofd te hebben verloren.”

«Marie-Thérèse ter Haar: „Het valt me altijd op, ook nu weer in die verschrikkelijke oorlog, hoe weinig mensen van Rusland weten.” FOTOBEL WRAZEL/NAHM

Vooropgesteld: wat Poetin doet, keur ik af. Hij gedraagt zich als een dictator

Tegelijk blijf ik zeggen dat we dit ook over onszelf hebben afgeroepen

– Marie-Thérèse ter Haar

„Tegelijk blijf ik zeggen dat we dit ook over onszelf hebben afgeroepen. We hebben Poetin stelselmatig gedemoneerd en eenzijdig neergezet als een kille neo-tsaar die met zijn harde maatregelen de ontwikkeling van een jonge democratie in de kiem wilde smoren. Hij is de Russische beer die in zijn hok moest blijven, die we hebben getreiterd en geneeerd. In plaats van met hem samen te werken, zoals hij zeker tot 2014 wilde, hebben we hem afgewezen. Vrienden in Rusland hebben me jarenlang gewaarschuwd: probeer een beer niet, want dan gaat hij bijten.”

Dus deze oorlog was te vermijden geweest? „Dat is mijn vaste overtuiging. Ik heb de communistische tijd nog meegemaakt en met eigen ogen gezien hoe groot de behoefte was om met het Westen samen te werken. Ook Poetin was de eerste jaren pro-Westen, al heeft het Westen dat nooit willen zien. Zoals we ook nooit hebben willen zien hoe hij voor de Russen zelf degene was die de noodzakelijke rust bracht na de merrie jaren onder Jeltsin. Zijn politiek werd en wordt door een groot deel van de bevolking gesteund.”

„Dat is de realiteit die we onder ogen moeten zien. Het is niet Poetin alleen. De meest Russen denken met hem dat in Oekraïne de veiligheid van Rusland op het spel staat. Gorbatsjov kreeg dertig jaar geleden de belofte dat de NAVO geen centimeter naar het oosten op zou schuiven. Maar die belofte is in de ogen van de Russen keer op keer geschonden. Wat er in sinds 2014 in Oekraïne is gebeurd, zien ze als een levensgrote bedreiging. Als het Westen zich, met Amerika, voorop niet zo massaal met dat land had bemoeid, was de situatie nooit zo uit de hand gelopen.”

Komt dit nog goed?

„Ik ben somber. Niet voor mezelf, maar wel voor de Oekraïners. Kiev was, samen met Sint-Petersburg en Moskou, de stad waar ik het meeste kwam. Ik heb er rondgelopen met zakenmensen uit Twente en studenten van Saxion. Ik heb er veel vrienden. Oekraïne is me even dierbaar als Rusland. Ze hopen ook bij elkaar. Al eeuwen. Op dit moment tolk ik voor de vluchtelingen hier in Nederland. Hun verhalen grijpen me aan. De haat die deze inval gezaaid heeft, gaat nog generaties doorwerken. Ik huil ook om Europa. Om de gemiste kansen. We hebben de boot gemist. We zijn Rusland kwijt. Dan kan het Westen wel zeggen dat Rusland geïsoleerd is, maar het tegendeel is waar: Europa is geïsoleerd. Poetin heeft zich omgedraaid en kijkt nu naar het Oosten, naar China en India. Een nieuwe wereldorde dient zich aan. Duizend jaren gedeelde geschiedenis zijn voorbij en komen voorlopig niet meer terug.”